

संयुक्त महाराष्ट्र समिती चळवळ

स्वतंत्र भारतात मराठी भाषकांचे राज्य स्थापन करण्यासाठी संयुक्त महाराष्ट्र चळवळ हा लढा उभारला गेला. या चळवळीमुळे १ मे इ. स. १९६० रोजी महाराष्ट्र राज्य अस्तित्वात आले. महाराष्ट्र राज्यात मराठी भाषा बोलणारे मुंबई, कोकण, देश, विर्भाव, मराठवाडा, खानदेश व अजूनही महाराष्ट्राबाहेरच असलेले डांग, बेळगाव, निपाणी, कारवार व बिदर हे भाग अभिप्रेत होते. साहित्यिक, सांस्कृतिक, वैचारिक, राजकीय या सर्व अंगांनी ही चळवळ उभी राहिली.

ब्रिटिशांनी आपल्या राज्यकारभारासाठी भारताची विभागणी वेगवेगळ्या प्रांतात केली होती पांतु ती भाषेप्रमाणे नव्हती. इ. स. १९२० रोजी नागपुरात झालेल्या कांग्रेस अधिवेशनाच्या वेळी भाषावर प्रांतरचेनेचा मुद्दा महात्मा गांधींनी मान्य केला होता. लोकमान्य टिळक हे देखील भाषावर प्रांतरचेनेचा बाजूने होते. कांग्रेसनेच एकेकाळी मान्य केलेला हा मुद्दा स्वातंत्र्यानंतर मात्र पक्षाला, विशेषत: नेहन्ना, संकुचित व राष्ट्रीय एकात्मकतेला धोका वाढू लागला. मुंबईतील भांडवलदाराना जे मुख्यत: अमराश्रीय होते. त्याचा मुंबई महाराष्ट्राला द्यायला कडाडू विरोध होता. इ. स. १९३८ रोजी पटवर्धन संदर्भ हवा व इ. स. १९४० मध्ये ग. त्र्यं. माडखोलकरांनी महाराष्ट्र एकीकरणाचा विषय उपस्थित केला. संदर्भ हवा. माडखोलकरांनी महाराष्ट्र समाजात व्यापार व उद्योग भूमिप्रांत्या ताब्यात नसल्याचं व महाराष्ट्राचे कांग्रेस पुढाऱ्यांनी एकीकरणासाठी प्रयत्न करत नसल्याचे म्हटले. इ. स. १९४६चे साहित्य संमेलन माडखोलकरांच्या अध्यक्षतेखाली झाले. या संमेलनात 'संयुक्त महाराष्ट्र समिती' स्थापन झाले व संयुक्त महाराष्ट्राची मागणी करणारे तीन ठाराव साहित्यकांनी पाठवले ज्याला राजकीय नेतृत्वांनी पाठिंबा दिला. इ. स. १९४६ रोजीच भरलेल्या महाराष्ट्र एकीकरण परिषदेत स.का.पाटील यांनी मुंबईला महाराष्ट्राची राजधानी करण्यास विरोध केला. महाराष्ट्रातील डाव्या पक्षांनी सुरुवातीपासूनच मुंबईसह महाराष्ट्रात ला पाठिंबा दिला. डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांचा संयुक्त महाराष्ट्र चळवळीला पाठिंबा होता. या चळवळीला पाठिंबा दर्शविण्याकरिता अनेक ठिकाणी सभा त्यांनी घेतल्या होत्या. रिपब्लिकन पार्टी ऑफक इंडिया हा डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांचा पक्ष संयुक्त महाराष्ट्र चळवळीतील एक घटक पक्ष होता.. २८ नोव्हेंबर १९४९ रोजी मुंबई महापालिकेत संयुक्त महाराष्ट्र च्या पहिला ठाराव आचार्य अंत्रे व डॉ. आर.डी. भंडारे यांनी 'मुंबईसह महाराष्ट्र'चा ठाराव शेड्युल्ड कास्ट फेडेशनच्या वर्तीने माडला. स्वातंत्र्यानंतर भाषिक राज्यांची मागणी होऊ लागली. आंध्र प्रदेश राज्याची मागणी पोद्दी श्रीरामद्वू यांच्या बलिदानानंतर पूर्ण झाली. भाषावर प्रांतरचेनेसाठी नेमलेल्या कमिशनाने महाराष्ट्र राज्याची मागणी डावलली.

दार कमिशन व जे.व्ही.पी कमिटी - डिसेंबर इ. स. १९४८ रोजी प्रिसिद्ध झालेल्या दार कमिशनच्या अहवालात भाषावर प्रांतरचेनेला विरोध दर्शविण्यात आला होता व महाराष्ट्र येथे लोकांवर अपमानास्पद टिप्पणी होती. जे.व्ही.पी कमिटीने महाराष्ट्र व कर्नाटक यांच्या मागणीला पाठिंबा दिला नाही व मुंबई महाराष्ट्रात देण्यास विरोध केला. मुंबई अनेक भाषांच्या व वर्णांच्या लोकांचे, उद्योगव्यापाचे शहर आहे असे अहवालात म्हटले होते. वल्लभाराई पटेलांनी मुंबईचा विकास गुजराती भाषाकांनी केल्याचे नमूद केले.

फाजलअली आयोगाचा निवाडा - डिसेंबर इ. स. १९५३ रोजी फाजलअली यांच्या अध्यक्षेतेखाली राज्य पुनर्नव्हना आयोगाची नियुक्ती झाली. संयुक्त महाराष्ट्राच्या वर्तीने एस.एम. जोशी, धनंजय गाडगीलसह इतरांनी आयोगासमोर आपली बाजू मांडली. इ. स. १९५५ रोजी आयोगाचा निवाडा जाहीर झाला. पुनर्नव्हनेबाबत पायाभूत तत्त्व सगळ्यांना सारखी लागू केलेली नव्हती आणि त्यात मोठी विसंगती होती. हैद्रबादासाठी एक भाषिकाच तत्त्व तर मुंबईसाठी द्वैभाषिकाच. मुंबई प्रांतात गुजराती भाषिक सौराष्ट्र समाविष्ट करून मराठी भाषिक विदर्भ, बेळगाव-कारवार बाबर ठेवले गेले. मुंबईच्या विकासासाठी तिला गुजरातपासून वेगळे ठेवणे योग्य नाही व बेळगाव भाग कर्नाटकाशी 'आर्थिकदृश्या' जोडला असल्याचे तसेच विदर्भ महाराष्ट्रात घातल्यास नागपूर शहराचे महत्त्व कमी होईल असे अहवालात नमूद करण्यात आले. आयोगाला या द्वैभाषिकात मराठी भाषिकांची संख्या गुजराती भाषिकांपेक्षा जास्त होऊ घायची नव्हती असेच या विसंगतीचे कारण म्हणावे लागेल.

त्रिराज्य योजना - या आयोगाच्या विरोधात महाराष्ट्रभर असंतोषाचा डॉब उसळला. नेहरूनी त्यामुळे सौराष्ट्रासह गुजरात, विर्भासह महाराष्ट्र व स्वतंत्र मुंबई अशा त्रिराज्य योजना जाहीर केली. त्रिराज्य योजनेत महाराष्ट्रासून मुंबई तोडण्यामुळे अन्यायाची भावना मराठीजनांत पसरली व संयुक्त महाराष्ट्र चळवळीने पेट घेतला. 'मुंबईसह संयुक्त महाराष्ट्र झालाच पाहिजे' हे या अंदोलनाचे घोषवाक्य बनल. महाराष्ट्राची कांग्रेस नेतृत्वानी केंद्रीय नेतृत्वासमोर गुडघे टेकले. यामुळे कांग्रेसनेते जनतेच्या नजरेतून उतरले. यशवंतराव चव्हाण यांच्यासारखे जेञ्ये नेतृत्वाने तर नेहरू व संयुक्त महाराष्ट्रात, मला नेहरू महत्त्वाचे वाटतात असे म्हटले. महाराष्ट्रातील कथ्युनिस्ट, सोशलीस्ट व प्रजासमाजवादी पक्षालील डावे पुढाऱी व कांग्रेसेतरांनी संयुक्त महाराष्ट्राचा लढा हातात घेतले.

महाराष्ट्राचा धार्मिक सुधारणांचा, सामाजिक सुधारणांचा इतिहास प्रेरणादायी

१ मे हा महाराष्ट्र राज्याचा स्थापना दिन. याच दिवशी १९६० साली तत्कालिन पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू यांच्या हस्ते स्वतंत्र महाराष्ट्र राज्याची मुहूर्तमेंद्र रोवली पंडितर्जीनी यशवंतराव चव्हाण यांच्या हाती महाराष्ट्राचा मंगलकलश दिला आणि नव्या महाराष्ट्र च्या नेतृत्वाची जबाबदारी सोपविली.

तसा महाराष्ट्राचे ऐतिहासिक, सांस्कृतिक, सामाजिक वारसा फक्कार मोठा आहे. राष्ट्रीय सभेच्या स्थापनेपासून देशाला मिळेपर्यंत आणि त्यानंतरही प्रत्येक विधायक उपक्रमात महाराष्ट्राने हिरीने सहभाग घेतला आहे. प्राचीन संस्कृतीचा वारसा सांभाळतानाच देशाच्या विकासातही योगदान दिले आहे. महाराष्ट्राचा धार्मिक सुधारणांचा, सामाजिक सुधारणांचा इतिहास प्रेरणादायी आहे. राज्याचे विविधांगी भावविश्वव थक्क करणारे आहे.

महात्मा गांधींनी महाराष्ट्र म्हणजे कार्यकर्त्यांचे मोहोळ अशा शब्दांत महाराष्ट्राची प्रशंसा केली. ज्ञानपीठ पुरस्कार विजेत्या महान कवयित्री महादेवी वर्मांनी महाराष्ट्र हा भारताच्या सिंहद्वाराचा प्रहरी आहे, अशा शब्दात गैरव केला. महाराष्ट्र ही संत-महत, ऋषि-मुर्मीची जशी भूमी आहे तशीच शूरवीरांचीही आहे. या भूमीला पराक्रमाची, त्यागाची, देशप्रेमाची परंपरा लाभली आहे. छत्रपती शिवरायांनी सर्वधर्मसमभावाचे पालन केले. हिंदीवी स्वराज्य, रयतेचे राज्य स्थापन केले. छत्रपती शिवरायांपासून प्रेरणा घेऊन महाराष्ट्रातील क्रांतीवीर वासुदेव बळवंत फक्कडके, उमाजी नाईक, गोपाळ कृष्ण गोखले, लोकमान्य टिळक, स्वातंत्र्यवीर विनायक दामोदर सावरकर, राजगुरु, नाना पाटील यासारख्या अनेक देशभक्तांनी इंग्रजांविरुद्ध लढा उभारला. अतोनात कष्ट, यातना सहन केल्या. त्यासाठी प्राणांचीही पर्वी केली नाही.

संत निवृत्तीनाथ, संत ज्ञानेश्वर, संत मुक्ताबाई, संत नामदेव, संत तुकाराम, समर्थ रामदास, संत गोरा कुंभार, संत सावतामाळी, संत नरहरी सोनार, सेना महाराज, संत जनाबाई, संत चोखामेळा, संत कान्होपात्रा, संत एकनाथ, संत गाडगेबाबा, संत तुकडोजी महाराज अशा संतांच्या मांदियाळीने महाराष्ट्र मनाचे संवर्धन, पोषण करण्याचा प्रयत्न केला. सामाजिक विचार रुजविण्याचा प्रयत्न केला. महात्मा फुले, सांवित्रीबाई फुले, छत्रपती शाहू महाराज, डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर, मर्ही अण्णासाहेब कर्मवीर शिंदे, कर्मवीर भाऊराव पाटील यासारख्या समाजसुधारकांनी समाज प्रबोधनासाठी अपार कष्ट घेतले.

महाराष्ट्राची निर्मिती कशी झाली?

देशाला स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर अनेक प्रांतीय

राज्ये मुंबई प्रांतात विलीन करण्यात आली. त्या

वेळी मुंबई प्रांतात गुजराती आणि मराठी

भाषा बोलणारे लोक

राहत होते. त्याच

वेळी भाषावार

प्रांतरचनेची मागणी

जोर धरू

लागली. गुजराती

भाषिकांना स्वतःचे

वेगळे राज्य हवे होते. त्याच

वेळी मराठी भाषिक नागरिकी स्वतंत्र

राज्याची मागणी करत होते. या मागणीसाठी

अनेक आंदोलने झाली. या आंदोलनांचा परिणाम

म्हणून १९६० मध्ये मुंबई पुनर्नव्हना कायद्यांतर्गत

महाराष्ट्र आणि गुजरात अशा दोन राज्यांची निर्मिती

करण्यात आली. महाराष्ट्र आणि गुजरात ही राज्ये

२५ एप्रिल १९६० रोजी संसदेतपर्यंत लागू करण्यात

आलेल्या बॉम्बे पुनर्गठन अधिनियम १९६० नुसार

अस्तित्वात आली. हा कायदा १ मे १९६० रोजी

अमलात आला. बॉम्बे पुनर्गठन अधिनियमांतर्गत

महाराष्ट्र आणि गुजरात विभागले गेले आणि दोन्ही

सांख्यिकी विभागाच्या ७५ वर्षपूर्तीनिमित्त मोटारसायकल रॅली

छत्रपती संभाजीनगर
(अद्वृत मत प्रतिनिधी)

भारत सरकारच्या राष्ट्रीय सांख्यिकी कार्यालयास ७५ वर्षे पूर्ण झाल्या बदल आज मोटार सायकल रॅलीद्वारे जनजागृती करण्यात आली. राष्ट्रीय सांख्यिकी कार्यालयाच्या वर्तीने या रॅलीचे आयोजन करण्यात आले. जिल्हाधिकारी कार्यालयापासून या मोटार सायकल रॅलीचे आयोजन करण्यात आले.

जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी यांनी

हिरवी झेंडी दाखवून रॅलीस रवाना केले. वरिष्ठ सांख्यिकी अधिकारी विपीन प्रकाश, अजयकुमार यादव, ज्ञान बहादुर पटेल, मनिष कुमार, आदित्य रंजन, नकुल कुमाल तसेच विभागातील अधिकारी कर्मचारी यावेळी उपस्थित होते.

या रॅलीद्वारे राष्ट्रीय सांख्यिकी विभागाच्या वर्तीने राबविण्यात येणारे विविध सर्वेक्षण, विविध नमुने सर्वेक्षण याबाबत जनजागृती करण्यात आली.

प्रा. इम्रान शेख यांना पीएचडी पदवी प्रदान

छत्रपती संभाजीनगर
(अद्वृत मत प्रतिनिधी)

छत्रपती संभाजीनगर येथील शिवछत्रपती महाविद्यालयातील प्रा. शेख इम्रान इस्माईल यांना डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठाकडून नुकतीच वाणिज्य विषयातून पीएचडी पदवी प्रदान करण्यात आली. त्यांनी 'रिलीजिओसिस्टी' अमंग मुस्लिम कंसुमर्स एंड इट्रेस इम्पैक्ट ऑन कंसुमर बाइंग बेहवीयर ट्रुवर्ड्स फूड प्रोडक्ट्स इन महाराष्ट्र या विषयावर संशोधन कार्य केले आहे.

मार्गदर्शक म्हणून डॉ. माणिक वाघमारे आसारामजी भाडवालादार कॉलेज, देवगांव रंगारी यांचे मार्गदर्शन लाभले. तसेच डॉ. नवानाथ आधाव, संशोधन केन्द्रप्रमुख, डॉ

श्यद अज्ञहरुदीन, डॉ. गणेश काथार, डॉ. विलास दापके, डॉ. अविनाश धोत्रे यांचे विशेष सहकार्य लाभले.

तसेच शिवछत्रपती महाविद्यालय विकास समिति सदस्य, प्राचार्य आणि उपप्राचार्य व सर्व सहकारी याची समाधान व्यक्त केले. व तसेच वर्डील इस्माइल बागवान, ज्येष्ठ बंधु सादिक बागवान(उपसरपंच हरतेहेडा) व मामा सत्तार बागवान (माजी सरपंच आहाना) व सर्व बागवान कुटुंबाने कौतुक केले. प्राध्यापक इम्रान शेख हे मुळ हरतेहेडा तालुका अंबड, जिल्हा जालना येथील रहिवासी आहेत, पीएचडी प्रदान करणारे ते गावातील प्रथम व्यक्ति आहेत करिता त्यांचे कौतुक हे ग्रामस्थांसह मित्रप्रिवारातून होत आहे.

मार्गदर्शक म्हणून डॉ. माणिक वाघमारे आसारामजी भाडवालादार कॉलेज, देवगांव रंगारी यांचे मार्गदर्शन लाभले. तसेच डॉ. नवानाथ आधाव, संशोधन केन्द्रप्रमुख, डॉ

बाजार समितीच्या बंदविरोधात बळीराजा संघटनेचे निवेदन; शेतकऱ्यांच्या नुकसानीबाबत कारवाईची मागणी

छत्रपती संभाजीनगर
(अद्वृत मत प्रतिनिधी)

छत्रपती संभाजीनगर कृषी उत्पन्न बाजार समितीतील व्यापाच्यांनी दोन दिवसांपासून बेकायदेशीर बंद पुकारल्यामुळे शेतकऱ्यांच्या भाजीपाला व अन्य कृषी मलावे मोठ्या प्रमाणात नुकसान झाले आहे. या नुकसानीची भरपाई व्यापाच्यांनी द्यावी, अशी मागणी बळीराजा संघटनेने बाजार समितीच्या सचिवांकडे निवेदनाद्वारे केली.

संघटनेचे संस्थापक अध्यक्ष निवृत्त डक पाटील आणि प्रदेशाध्यक्ष शिवाजी साळुंके यांनी यावेळी सांगितले की, बाजार समितीच्या संचालक मंडळ व व्यापारी वर्गातील वादाचा फटका शेतकऱ्यांना बसू नये. शेतकऱ्यांचे माल सऱ्ऱून जात असताना, अशा प्रकारचा बंद अक्षम्य आहे. यापुढे शेतकऱ्यांचे नुकसान खपवून घेतले जाणार नाही, असा इशारा त्यांनी दिला. निवेदनात म्हटले आहे की, अशा

बेकायदेशीर बंदसदृश्य कृषी करणाऱ्या की, 'व्यापारीही शेतकीच आहेत, ते शेतकऱ्यांच्या प्रकल्पांना विरोध करणार असतील तर त्यांना जसेच्या तसे उत्तर दिले जाईल.'

या निवेदनावर मराठवाडा कार्याध्यक्ष प्रभाकर भुसारे पाटील, जिल्हाध्यक्ष आबासाहेब भोसले, जिल्हा सचिव ज्ञानेश्वर काकडे, सोशल मीडिया प्रमुख बापू लोखंडे, तुकाराम राऊत आणि महिला पदाधिकारी शोभा वाकले आशा भादवे यांचीही सही होती.

मानव कल्याणासाठी बसवेश्वर महाराजांच्या कार्याचे अनुकरण आवश्यक

अधिकारी, नियम, नियंत्रण, शिस्त, सूशासन

व योग्य प्रशासन यामुळे समाज व देश घडण्यास मोठी मदत मिळते. बसवेश्वर महाराजांच्या संसदेत जातीभेला बीलकुलच थारा नव्हता. त्यामुळे त्यांना समाजाता एक बंधूंयास मोठी मदत मिळाली. कारण कोणत्याही प्रकारचा भेदभाव ते कदाचिं सहन करत नसे. आपल्याला २१ व्या शतकात जे कायदे दिसतात त्यात बसवेश्वर महाराजांचा सिंहाचा वाटा आहे. बसवेश्वर महाराजांना साक्षात नंदीचा अवतार मानल्या जाते. आपण ज्याला शंकरजीच वाहन म्हणतो. भगवान शंभव या पृथीचा, मानव, पशुपक्षी व जीवजंतू यांचा पालनहार आहे.

त्यांच्या सोबत नंदी म्हणजे साक्षात परमेश्वर बसवेश्वर महाराज म्हणजे ही दैवी लीलाच म्हणावी लागेल. कृष्णा आणि मलापहारी नद्यांच्या संगमावर असलेल्या गुरुकुलात ज्ञानी गुरुजनांच्या मार्गदर्शनाखाली त्यांनी शिक्षण घेतले.

विविध ग्रंथांचा, ज्ञानाच्या सर्व शाखांचा अभ्यास केला. त्यामुळे त्यांनी संस्कृत ग्रंथांतील धर्मतत्वे कन्डमध्युप

लिहिली. बसवेश्वर महाराजांनी नेहमी आध्यात्मिक जीवन व समाज घडवीण्याच्या चालीरीतीचे मार्गदर्शन नेहमीच करीत असे. कर्णाटक व दक्षिण महाराष्ट्रात आपल्याला लोकांच्या जिभेवर आजही बसवेश्वरांनी त्यांनी वेगवेगळ्या भाषा, धर्म, तत्वज्ञान इत्यादींचा प्रगल्भ अभ्यास केला. त्यांचा विवाह मामाच्या मुलीशी झाला व त्यानंतर सोलापूरातील मंगळवेदा येथे आले. बसवेश्वरांनी मंगळवेदा येथे लोकशाही संसद स्थापन केली. या संसद मंडपात सर्व धर्मातील लोक एकत्र येऊन समाजिक अडचणीवर कशी मात करायची यावर चर्चा करून व योग्य निर्णय घेवून पुढील कायदे होत असे. बसवेश्वर यांचे एकच उद्दिष्ट होते ते म्हणजे समाजातील वाईट चालीरितीचा विरोध करून समाजाच्या हिताच्या गोर्झीची निवारणी करण्याकडे जास्त महत्त्व देत असे.

१२ व्या शतकातील आदर्श, समतेचे, जनकल्याणाकारी प्रणेते म्हणून बसवेश्वर महाराज ओळखले जायचे. त्यामुळे त्यांची जीवनशैली आज समाजाला प्रेरणादारी ठरू शकते व ठरत आहे. आज देशातील राजकीय पुढाच्यांनी बसवेश्वर महाराजांचे आदर्श सामोरं ठेऊन समाज हितांचे व देश देता आहे. यामुळे प्रत्येकांनी वृक्षारोपण करून मानवजातीचा धर्म पाळला पाहिजे. यामुळे ऑक्सिजनची मात्रा वाढेल व मानवजातीचे कल्याण होईल, गुरांना मोठ्या प्रमाणात चारा मिळेल, पशुपक्ष्यांना शुद्ध हवा व सावली मिळेल.

यातच आपल्याला अक्षय्य तृतीया, महात्मा बसवेश्वर, भगवान परशुराम यांच्या जयंतीचे शुभ संकेत लक्षात घेता या भारत भुमित आजच्या नितांत गरज आहे. वैशाख शुद्ध तृतीया म्हणजे अक्षय्य तृतीया यांच दिवशी महात्मा बसवेश्वरांचा जन्म झाला. त्याच्रप्रमाणे याच दिवशी पराक्रमी भगवान परशुराम यांचीही जन्म झाला हा एक संयोगच म्हणावा लागेल. अक्षय्य तृतीया या शुभ मुर्दाची औचित्य साधून, महात्मा बसवेश्वर आणि भगवान परशुराम यांच्या जयंतीचे शुभ संकेत लक्षात घेता या भारत भुमित आजच्या नितांत गरज आहे.

- स्मेश कृष्णराव लंजेवार

महाराष्ट्र लोकसेवा हक्क अधिनियम दशकपूर्ती पारदर्शक व सौजन्यशील सेवा हा लोकांचा अधिकार- जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी

छत्रपती संभाजीनगर
(अद्वृत मत प्रतिनिधी)

शासकीय अधिकारी- कर्मचार्यांनी आपल्या विभागामार्फत पारदर्शकतेने व सौजन्यशील सेवा लोकांना द्यावी. अशी सेवा मिळणे हा लोकांचा अधिकार असून त्या उद्देश्याने महाराष्ट्र लोकसेवा हक्क अधिनियम २०१५ हा कायदा त्यार करण्यात आला आहे, असे प्रतिपादन जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी यांनी आज येथे केले.

महाराष्ट्र लोकसेवा हक्क अधिनियम २०१५ या कायद्याच्या दशकपूर्तीनिमित्त आज जिल्हाधिकारी कार्यालयात विशेष कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते. निवासी उपजिल्हाधिकारी विनोद खिरोळकर, उपजिल्हाधिकारी संगिता राठोड, डॉ. सुचिता शिंदे, एकनाथ बंगळे, उमाकांते दिला. निवेदनात म्हटले आहे की, अशा

जिल्हाधिकाऱ्यांची संकल्पना बालहक्क संरक्षणाची पंचसूत्री; १ मे पासून जिल्ह्यात अंमलबजावणी

छत्रपती संभाजीनगर
(अटल मत प्रतिनिधी)

बाल कामगार, बाल भिक्षेकरी, शाळा बाह्य मुले, बालकांचे आरोग्य आणि बाल विवाह या सर्व समस्यांचे समूल निराकरण करण्यासाठी जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी यांनी 'पंचसूत्री; बालहक्क संरक्षणाची' हा कालबद्ध कार्यक्रम तयार केला असून सर्व संबंधित विभागांमार्फत महाराष्ट्र दिन अर्थोत दि. १ मे पासून या कार्यक्रमाची जिल्ह्यात अंमलबजावणी सुरु होत आहे.

बालकामगार, बाल भिक्षेकरी, शाळा बाह्य मुले, बालकांचे आरोग्य आणि बालविवाह या सारख्या समस्यांचे निराकरण करण्यासाठी काम गार विभाग, महिला बालकल्याण विभाग, शिक्षण विभाग, आरोग्य विभाग, पोलीस अशा विभागांनी संयुक्तपणे हा उपक्रम राबवावयाचा आहे.

दि. १ मे पासून हे अभियन सुरु होईल. त्यात बाल कामगार आढळण्याची शक्यता असलेली ठिकाणे शोधून धाडसत्र राबवून बालकामगारांची सुटक करून त्यांना शिक्षणाच्या प्रवाहात आणणे. या उपक्रमात कामगार विभाग, जिल्हा कृती दल सदस्य, विशेष बाल पोलीस पथक, बाल कल्याण पोलीस अधिकारी, चाईल्ड हेल्पलाईनचे अधिकारी, जिल्हा बाल संरक्षण कक्षाचे कर्मचारी ही कारवाई करतील. ३१ मे पर्यंत हे अभियान पूर्ण होईल. त्याच धर्तीवर बाल भिक्षेकरी हुडकून त्यांनाही भिक्षा मागण्यापासून परावृत्त करून शिक्षणाच्या प्रवाहात आणण्यात येईल. जिल्हा महिला व बालविकास अधिकारी हे अभियान राबवतील. त्याच प्रमाणे दि. १ ते १५ मे या कालावधीत जिल्हा परिषदेच्या शिक्षण विभागाचे

(माध्यमिक व प्राथमिक) शिक्षणाधिकारी तसेच शिक्षणाधिकारी मनपा हे शाळा बाह्य मुलांचे शहरी व ग्रामिण भागात सर्वेक्षण राबवतील. त्यानंतर त्या मुलांना शिक्षणाच्या प्रवाहात आणतील. बालकांच्या आरोग्या संदर्भात १ ते ३१ मे दरम्यान विशेष मोहिम राबविण्यात येईल. त्यात सध्या उष्णतेशी लढा, लसीकरण, जीवनसत्व विषयक डोस, किशोरवयीन बालकांचे स्वास्थ्य, मान्यक आरोग्य, पोषण आहार या विषयी घोरघरी जाऊन जाणीव जागृती करण्यात येईल. या उपक्रमात प्राथमिक आरोग्य केंद्र, आशा वर्कर, अंगणवाडी सेविका सहभागी होतील. १ मे ते ३० जून या कालावधीत बालकांच्या हक्कांबाबत जाणीव जागृतीचे अभियान राबविण्यात येईल. त्यात बालकांचे हक्क, बालकांचीवयीचे कायदे, शाळा सुरक्षा नियमावली, बाल संरक्षण इ. बाबत माहिती देण्यात येईल. या उपक्रमात प्राथमिक, माध्यमिक शिक्षण विभाग सहभागी होईल. शहरी भागात मनपाचे शिक्षणाधिकारी हा उपक्रम राबवतील. या अभियानाच्या अंमलबजावणी व संनियंत्रणासाठी संबंधित उपविभागीय अधिकारी यांच्या अध्यक्षतेखाली समिती गठीत करण्यात आली असून उपविभागीय पोलीस अधिकारी, तहसिलदार, गटविकास अधिकारी, तालुका आरोग्य अधिकारी, पोलीस निरीक्षक हे या समितीचे सदस्य असतील. बालविकास प्रकल्प अधिकारी हे या समितीचे सदस्य सचिव असतील. या समितीने वेळोवेळी या उपक्रमाचा आपापल्या तालुक्यात आढावा घेऊन संनियंत्रण करावे व अभियान राबवावे, असे निर्देश जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी यांनी दिले आहेत.

पैठण येथील श्रीमहानुभाव दत्त मंदिर विकास आराखड्यास उच्चाधिकार समितीची मान्यता

छत्रपती संभाजीनगर
(अटल मत प्रतिनिधी)

पैठण येथील ऐतिहासिक व महानुभाव पंथाचे महत्वाचे तीर्थस्थळ असलेल्या श्रीमहानुभाव दत्त मंदिराच्या विकास आराखड्याचे आज मुख्य सचिवांच्या अध्यक्षतेखालील उच्चाधिकारी समिती समोर सादरीकरण झाले. या तीर्थक्षेत्राच्या विकासासाठी उपक्रमात प्राथमिक, माध्यमिक शिक्षण विभाग सहभागी होईल. शहरी भागात मनपाचे शिक्षणाधिकारी हा उपक्रम राबवतील. या अभियानाच्या अंमलबजावणी व संनियंत्रणासाठी संबंधित उपविभागीय अधिकारी यांच्या अध्यक्षतेखाली समिती गठीत करण्यात आली असून उपविभागीय पोलीस अधिकारी, तहसिलदार, गटविकास अधिकारी, तालुका आरोग्य अधिकारी, पोलीस निरीक्षक हे या समितीचे सदस्य असतील. बालविकास प्रकल्प अधिकारी हे या समितीचे सदस्य सचिव असतील. या समितीने वेळोवेळी या उपक्रमाचा आपापल्या तालुक्यात आढावा घेऊन संनियंत्रण करावे व अभियान राबवावे, असे निर्देश जिल्हाधिकारी

हे सादरीकरण करण्यात आले.

जिल्हाधिकारी दिलीप स्वामी, जिल्हा नियोजन अधिकारी भारत वायाळ, पैठण नगरपालिकेच्या मुख्याधिकारी पद्धवी अंभोरे. मंदिर ट्रस्टचे अध्यक्ष शेवलीकर आदी जिल्हा मुख्यालयातून उपस्थित होते.

श्रीमहानुभाव दत्त मंदिर ट्रस्ट हे महानुभाव पंथाचे प्रवर्तक श्रीचक्रधर स्वामी यांच्याशी संबंधित आहे. ११८९ च्या सुमारास चक्रधर स्वामी या भागात वास्तव्यास तीर्थात आलेल्या २५ कोटी रुपयांच्या आराखड्यात काही बदल सुचवत या आराखड्यास मान्यता होते. श्री स्वामी त्र्यंबकेश्वर ते राहेर या समग्र गोदावरी काढी विहार कीत. येथेच त्यांनी आपल्या अनुयायांग उपदेश केले. त्यामुळे हे स्थळ महानुभाव पंथिती सुजाता सौनिक यांच्यासमोर

तीर्थक्षेत्राच्या विकासासाठी २५ कोटी रुपयांचा आराखडा तयार करण्यात आला.

त्यात भक्तनिवास, सभागृह, प्रथालय, स्वच्छता गृह, वाहनतळ व परिसर सुशोभिकरण आदी कामे करण्यात येणार आहेत.

या आराखड्यात मुख्यसचिव श्रीम ती सौनिक यांनी व समिती सदस्यांनी काही फेरबदल सुचविले. पर्यावरण पूक रचना व सौर उर्जेचा अधिकाधिक वापर, तसेच वृक्ष लागवड, पदपथ आदी दुरुस्त्या सुचविल्या. त्यानुसार आराखडा सुधारीत करून पुन्हा सादर केला जाईल. या संदर्भात दि. १० मे नंतर पुढील बैठकीत अंतिम निर्णय होईल, असे सांगण्यात आले.

बरी नव्हे राजा: ओव्हर टेकची मजा!

कारण 'हम भी किसीसे कम नही!' हाच त्याचा स्वाभिमानी हेका असतो, तोरा असतो. परंतु त्याला हे कळत नाही, कि जाऊ दे विचाऱ्याला! तो अंत्यत तातडीच्या कामात असेल. त्या ओव्हर टेकरची गाडी अधिक बलशाही व नवीन, कोरी करकरीत असेल. जाऊया आपण आपल्या नित्य चालीने. ओव्हर टेकरला मात्र ही सवय नित्याचीच होऊन जडलेली असतो. कुठल्याच कामात तो मागे राहू इच्छित नाही. यातून त्यास खुप मोठा अनंद मिळत आसुरी आनंद असतो. तो शाश्वत आनंद, ब्रह्मानंद मुळीच नसतो, हे मात्र नक्की! असेही त्याला वाटते, की आपण फार मोठे पराक्रमी वीर आहोत, म्हणून 'सदैव सैनिका पुढेच जायचे!' या तोऱ्यात तो मिरवत फिरतो. ही मार्गदर्शक जाणिव जागृती श्री कृष्णकुमार आनंदी-गोविंदा निकोडे गुरुर्जींच्या शब्दातून जरूर वाचा... संपादक.

किंवा नुसतीच त्याला मिरवायचे असते टेक केला. तेव्हा मागे पडलेला बाइकस्वार की आपण किंवा कामाची उरक लोकांच्या डोळ्यांत त्वरेने भरण्याची घाई त्याला झालेली असतो. जशी आपल्याकडे झाडीबोलीतील एक म्हण प्रसिद्ध आहे तशी-

'येलपाडीचे (मि जासखोर स्त्रीचे) आले डोळे'

खाटले ठेवून खाल्या लोळे'

ज्ञानवंतांनी भुकेल्या, तहानलेल्या, अधाशी, हपापलेल्या व्यक्तीस पुढ्यात घेऊन त्याची इच्छा पूर्ण केली पाहिजे. त्याच्यासारखेच ज्ञानवंतांनी करू लागले तर त्यांच्यातील फरकच कळणार नाही. म्हणून ज्ञानवंतांनी संयम, सबुरी व धीरानंच आशा प्रसंगाना सामरे जाणे इष्ट ठरते. एकदा एका बाइकस्वाराने ओव्हर

- संकलन व शब्दांकन -
श्री कृष्णकुमार आनंदी-
गोविंदा निकोडे गुरुर्जी.
रामनगर वॉड, गडचिरोली.

खरेदी करू लागला. तेवढ्यात ती कार घेऊन पोहोचली. कारचालक युवती त्याला आडवी झाली. 'मला ओव्हर टेक करण्याची तुझी हिंमतच कशी झाली?' म्हणत आधी त्याच्या गालांगालावर मोजले आणि मग त्याला चांगलेच बदहून

काढले. असा आपल्याला ओव्हर टेक केल्याचा वच्या, बदला घेतला. किती मोळा आनंद, परमानंद झाला असेल तिला! नाही काहो? तरीही बिच्चारा युवक शांतच! अशा या भानगडी विनाकारण जीवावर बेतत असतात. तरीही ओव्हर टेकरसाना यात काहीच कशी लाज-शरम वाटत नाही? ईश्वरप्राती करून ब्रह्मानंद प्रासादीची अशी तातडी, असे साधकांना ओव्हर टेक करणारे महाभाग मात्र कवितच दृश्येस पडतात. कारण या आध्यात्मिक, भक्तिमार्ग चालणारा लंगडालुळा होत नाही तर त्याचा थेट पुनर्जन्मच होतो, एक खरा भला माणस म्हणूनच.

गातो. आजीवन क्रणी व उपकृत गाहण्याचे बोलून दाखवितो व वचनबद्ध होतो. आपण परत त्याच वस्तूचा शोध सुरुच ठेवला, तर लोक आपल्याला नक्कीच मूर्ख ठरवतील. मात्र त्या वस्तूची स्वच्छता, सुरक्षा, सुशोभन, कलाकृती, काळजी आदी वेळोवेळी चालवित असतो. अगदी असेच ब्रह्मानंद व इश्वरप्रातीस केल्या जाणाऱ्या भक्ती वा पुजापाठाचे आहे. विचारा, कसे? तर आपण पुजापाठ कशासाठी करतो? त्याम गाईल उद्देश साफ-स्पष्ट असावा लागतो. इश्वरप्राती करून ब्रह्मानंद मिळवावे, असा उद्देश असेल तर वरील दृश्यांत तंतोतंत लागू पडतो. त्यासाठीच आपण पुजापाठ, जप, तप, योगयाच करत असतो. परंतु अनेक शोध शोधांती एखादा ब्रह्मवेत्ता सुरुच मिळाला आणि त्याने ब्रह्मदर्शन घडवून दिले. तर मग परत तसलेच पुजापाठ करत बसणे योग्य राहील का? नाही नां! म्हणून मग केवळ ईश्वरास आमरण प्रसन्न ठेवण्यासाठी सुरुच्याचा आदेश व वचनांचे पालन करत त्याचा आपण सदैव हस्तमुख ठेवण्याचा प्रयत्न करतो. हे सर्वथ्रूत आहे, हीच खन्या ब्रह्मानंदप्राप्त साधकांची परंपरा आहे. आपण जिथून सुरुचावत केली होती, तिथे थांबून सांगावेसे